

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 24. června 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Mgr. Kateřiny Voráčové a Ladislava Kašpara,

takto:

Obžalovaný

■■■■ ■■■■

nar. ■■■■ v ■■■■ ■■■■ trv. bytem ■■■■

je vinen, že

v ■■■■ dne 24.8.2020 okolo 08:30 hodin, po předchozí slovní a fyzické potyčce s ■■■■ nar. ■■■■, v důsledku dlouhodobých sousedských sporů, nasedl před domem čp. ■■■■ do svého osobního motorového vozidla tov.zn. Peugeot 307, r.z. ■■■■, se kterým se rozjel a zastavil u osobního motorového vozidla tov.zn. Škoda Yeti, r.z. ■■■■, majitelky ■■■■ nar. ■■■■, které stálo zaparkované na travnatém pásu naproti rodinnému domu čp. ■■■■ do tohoto vozidla opakovaně udeřil, aniž by je nějak poškodil, a po následné slovní potyčce mezi ním a poškozenými ■■■■ a ■■■■ nar. ■■■■, se rozjel po pozemní komunikaci směrem k bytovce čp. ■■■■ kde se s vozidlem otočil a rozjel se zpět k vozidlu Škoda Yeti, u kterého stály ■■■■ a ■■■■ do kterých pravou přední stranou jím řízeného vozidla bez jakýchkoliv známek zpomalení úmyslně narazil, a aniž by poté zastavil, z místa odjel, čímž ■■■■ způsobil zranění, spočívající v distorzi krční páteře, terapeuticky řešené fixací Schanzovým límcem, poranění pravé horní končetiny, spočívající v pohmoždění lokte, zlomenině loketní kosti, zlomenině obou zápěstních kostí a

kontuzi ruky se zlomeninou kosti palce, dále pohmoždění pánevního pletence v oblasti pravé kyčle, pohmoždění pravého kolene s přetržením vnitřního postranního vazy a kontuzi zánártního kloubu, kdy toto zranění si vyžádalo dne [REDACTED].2020 ošetření ve [REDACTED] nemocnici, a.s., následně i opakované ambulantní ošetření v [REDACTED] zdravotnickém zařízení s.r.o., chirurgická ambulance [REDACTED] a dále hospitalizaci od [REDACTED].2021 do [REDACTED].2021 v [REDACTED] jednodenní chirurgie a ortopedie Nemocnice [REDACTED] a.s., pro přetržení vnitřního vazy pravého kolene, když pracovní neschopnost bez přerušení trvala nejméně ke dni [REDACTED].2021, a [REDACTED] způsobil zranění, spočívající v pohmoždění v oblasti stehna a dolního bérce pravé dolní končetiny, tržné rány v oblasti pravého lokte a pohmoždění ruky, kdy toto zranění si vyžádalo dne [REDACTED].2020 ošetření na Klinice ortopedie a traumatologie [REDACTED] nemocnice [REDACTED] a následné opakované ambulantní ošetření v [REDACTED] zdravotnickém zařízení s.r.o., chirurgické ambulance [REDACTED] od [REDACTED].2020 do [REDACTED].2020, neboť v místě původního pohmoždění pravé dolní končetiny došlo k odumření tkáně, v důsledku čehož následně dne [REDACTED].2020 došlo k masivní oboustranné plicní embolii s akutním cor pulmonale, tedy k život bezprostředně ohrožujícímu stavu, které si vyžádalo hospitalizaci na JIP II. Interní kliniky [REDACTED] nemocnice [REDACTED] od [REDACTED].2020 do [REDACTED].2020, a následně ambulantní kontroly nejméně do [REDACTED].2021, kdy pracovní neschopnost poškozené trvala nejméně do [REDACTED].2021,

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal na dvou osobách,

čímž spáchal

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a
odsuzuje se

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:

- [REDACTED] [REDACTED] narozené [REDACTED], bytem [REDACTED] [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy částku 570 763,00 Kč a na náhradu škody částku 31 134,75 Kč,
- [REDACTED] [REDACTED] narozené [REDACTED], bytem [REDACTED] [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy částku 476 368,00 Kč a na náhradu škody částku 34 367,66 Kč,
- [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] se sídlem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] částku 49 377,00 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDACTED] [REDACTED] – [REDACTED] IČ [REDACTED] [REDACTED] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil podle § 206c odst. 1 trestního řádu, že je vinen spácháním skutků, uvedených ve výroku rozsudku a že souhlasí s právní kvalifikací, uvedenou v obžalobě. Soud si dále vyžádal jednak prohlášení obžalovaného ve smyslu § 314q odst. 3 trestního řádu a dále stanovisko státního zástupce a poškozených k prohlášení viny. Jak státní zástupce, tak zmocněnec poškozených se v tomto směru nevyjádřili. Soud následně prohlášení viny a uznání právní kvalifikace přijal a rozhodl o tom, že se v rozsahu prohlášení viny nebude provádět dokazování.

Soud se dále bude tedy zabývat pouze odůvodněním dalších výroku rozsudku, tedy výroku o trestu a náhradě škody.

Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Obžalovanému výrazně polehčuje skutečnost, že prohlásil svou vinu. Takové prohlášení lze postavit naroven úplnému doznání. Obžalovaný také projevil snahu po nápravě následků svého činu tím, že ještě před zahájením hlavního líčení poukázal oběma poškozeným částku 100.000,- Kč, o čemž následně předložil důkaz (poštovní poukázky). Na druhé straně mu výrazně přitěžuje skutečnost, že trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro jinou trestnou činnost. Obžalovaný byl totiž trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 12. 3. 2020, sp.zn. 22 T 30/2020 uznán vinným přčinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu dvou let. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 27. 3. 2020, kdy také počala běžet zkušební doba. Právě projednávané trestné činnosti se tedy dopustil relativně krátce po začátku zkušební doby, namísto toho, aby se další trestné činnosti vyvaroval a prokázal, že je schopen žít řádným životem. Kromě toho byl v minulosti opětovně postižen pro přestupek. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Městského úřadu [redacted] ze dne 26. 9. 2018, sp.zn. [redacted] a ze dne 17. 1. 2019, sp.zn. [redacted]. V obou případech byl postižen pro přestupky, kterých se dopustil vůči rodině poškozených.

K osobním poměrům obžalovaného soud dále zjistil, že je svobodný, má jedno nezletilé dítě. Je zaměstnán jako [redacted]. V této věci byl i ve vazbě. Za dobu jejího výkonu byl hodnocen kladně.

Z výše uvedeného je patrné, že resocializace obžalovaného je velmi reálná. Obžalovaný projevil dostatečnou sebereflexi, když se k trestné činnosti doznal a učinil kroky k náhradě škody. Soud považuje možnost jeho nápravy za natolik reálnou, že je namístě použít ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a uložit trest mimořádně snížený pod spodní hranici zákonné trestní sazby. Pokud jde však o jeho druh, není možno uvažovat o jiném než nepodmíněném trestu. Tento závěr je jednoznačně odůvodněn právě předchozím podmíněným odsouzením, které nemělo na obžalovaného očekávaný vliv.

Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny konkrétní podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, uvedené v § 56 odst. 2 písm.b) trestního zákoníku.

Poškozená [redacted] se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy a náhradu majetkové škody. Nemajetková újma spočívala v bolestném ve výši

40.950,- Kč a ztížení společenského uplatnění ve výši 435.418,- Kč. Majtková škoda pak spočívala náhradě ztráty na výdělků ve výši 34.367, 66 Kč.

Poškozená [REDAKCE] se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy a náhradu majetkové škody. Nemajetková újma spočívala v bolestném ve výši 7.883,- Kč a ztížení společenského uplatnění ve výši 562.880,- Kč. Majtková škoda pak spočívala náhradě ztráty na výdělků ve výši 31.134, 75 Kč.

Soud dospěl k závěru, že nárok obou poškozených je důvodný co do titulu i výše. Uplatněná škoda vznikla poškozeným v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, neboť je důsledkem újmy na zdraví, kterou každá z nich utrpěla. Obě poškozené pak svůj nárok dostatečně doložily. Výše nemateriální újmy byla doložena v obou případech znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví hodnocení nemateriální újmy na zdraví. Materiální újma (náhrada ztráty na výdělků) pak byla oběma poškozenými doložena potvrzením zaměstnavatele o průměrném výdělků, potvrzením o vyplacených dávkách nemocenského pojištění a oznámením o vyplacené nemocenské.

Obě poškozené původně požadovali také náhradu skutečných výdajů podle § 154 trestního řádu. Tento nárok však ještě před zahájením dokazování vzaly zpět, soud o nich proto nerozhodoval.

K trestnímu řízení se dále řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] s regresním nárokem na náhradu škody za léčení poškozené [REDAKCE]. Svůj nárok doložila příslušnými doklady o úkonech zdravotní péče. Soud došel k závěru, že i takto způsobená škoda je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a proto mu byla uložena povinnost ji uhradit.

Konečně se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody řádně a včas poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] ([REDAKCE]) zaměstnavatelka obou poškozených s nárokem na náhradu škody, která jí vznikla vyplacením nemocenských dávek za prvních 14 dnů pracovní neschopnosti obou poškozených. Poškozená sice doložila pracovní smlouvy a záznamy o úrazu, nedoložila však to nejpodstatnější, a to doklady o skutečném vyplacení nemocenských dávek. Soud by proto musel provádět další dokazování, které by však znamenalo podstatné prodloužení trestního řízení. Z uvedených důvodů byla tedy poškozená odkázána se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Obžalovaný nemůže podat odvolání do výroku o vině.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž

je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 24. června 2021

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni